

מןין לנו? מיעקב. שהרי הוא התפונן לשולשת אלו, וורו עצמו לדורך, לקרוב ולתפללה. והאיש הזה הוא הולך בפרק, הנה יש בו עטיף של מצוה לתפללה, והנה בו כלוי זין לקרב. פינן שיש בזני אלה, השליishi אין לרדר אחורייה. בשקרב אליהם, נתנו לו שלום ולא השיב להם. אמר רבי חייא, הנה אחד מאותם הטענים שראויים להיות בו - אין בו, שהרי לא مكان עצמו לדורך, ובדרךון כלול השלום. אמר רבי יוסי, אולי היה משפטDEL בתפלתו, או שמרחיש תלמודו כדי שלא ישכח אותו. הלו ימך, ולא דבר אותו הקיש עמהם. אמר לך נשותו רבי חייא ורבי יוסי ומהשפטDEL בתורה. פינן שראה אותו האיש שמשפטDELים היו בתורה, קרב אליהם ונמנם להם שלום.

אמר להם, רבותי, במה חשבתם אותי כי נשומתכם לי שלום ולא השבתי לכם? אמר לו רבי יוסי, אולי קיימת אומר תפלה או מרחיש במלמודך. אמר להם, הקדוש ברוך הוא ידוע אתכם לבכ' זכות. אבל אמר לכם, יום אחר הימי הולך בפרק, מצאתה איש אשר והקדמותי לו שלום, והואתו איש היה שודד, וקם עלי וצער אותו, ואלמלא שהתגברתי עליו האצטערתי. מאותו יום נדרתי שלא להקדמים שלום, רק לאדם צדיק, אלא אם הכרתו בראשונה, משום שיכול לצער אותו ויתגבר עלי בכח, משים שאסור להקדמים שלום לאיש רשות, שכתוב יעשה מט אין שלום אמר ה' לרשותם.

יתפכין לثالث מלין. לדורך, לאצלוותא. מגלן מיעקב, דהא לثالث אלין אתפכוון, וזריז גרמיה לדורך, לאצלוותא. והאי בר נש, איזיל בארכא איה. הוא היה עטופא דמצוה, לאצלוותא. וזה היה כלוי זיין, לאצלוותא. פינן דתרין אלין אית ביה, תליתאה לא למרדף אברתיה. בד קרייב לגבייהו, יהבו ליה שלם ולא אמרתיב לנין. אמר רבי חייא, הוא חד מאינון (דף הע"א) תרין, דאתחצין למחרוי ביה לית ביה, דהא לא אתקין גרמיה לדורך, ובדרךון שלמא כליל ביה. אמר רבי יוסי, דילמא איהו משפטDEL בצלותיה, או מרחיש פלמודיה בגין דלא יעקר ליה. אולי קחרא, ולא מליל מהו בר נש בחדיהו. לבתר אשתמייטו רבי חייא ורבי יוסי ואשפטDELו באורייתא. פינן דחמא מהו בר נש דהו משפטDEL באורייתא. קרייב לגבייהו ויהיב לנין שלם.

אמר לוין, רבדתון לי, בד יתביהו. לבתר אשתמייטו רבי חייא ורבי יוסי ואשפטDELו באורייתא. פינן דחמא מהו בר נש דהו משפטDEL באורייתא. קדרשא בריך הוא ידין לכוכ לכה זכה. אמר לוין, רבותי, במה חשבתון לי, בד יתביהו לי שלם, ולא אתיבנא לכה. אמר ליה רבי יוסי, דילמא אצלוותא הווית אמר, או מרחיש במלמודך. אמר לנין, קדרשא בריך הוא ידין לכוכ לכה זכה.

אבל אימא לכוכ. יומא חד הווינא איזיל בארכא, אשבחנא חד בר נש ואקדימנא ליה שלם. וההוא גברא הוה לסתים, וקם עלי, וצער לי. ואלמלא דאתתקפנא ביה אצטערנא. מההוא יומא נדרנא, דלא לאקדמא שלם, בר לבר נש זכהה. אלא אי ידענא ביה בקדמיה, בגין דיביכא. בוגין דאסיר לאקדמא שלם לבר נש חיביכא. דכתיב, (ישעה מט) אין שלום אמר יי לרשותם.